

Sygn. akt I C 842/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Danielski

Protokolant: prot. sąd. Anna Kustra

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa F. Bank (...) z siedzibą w S.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz strony powodowej F. Bank (...) z siedzibą w S. kwotę 2180 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt złotych) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu NBP od dnia 5 marca 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz strony powodowej F. Bank (...) z siedzibą w S. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście) tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 842/15 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2015 roku

Strona powodowa – F. Bank (...) z siedzibą w S. (Rejestr Spółek (...) do spraw Nadzoru (...)) w pozwie wniesionym w dniu 12 czerwca 2015 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziale Cywilnym przeciwko P. S. domagała się zapłaty kwoty 2.180,00 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 05 marca 2014 r. do dnia zapłaty, wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg. norm przepisanych. (k. 1-2, k. 9-10).

W uzasadnieniu, strona powodowa podała, iż jest instytucją finansową, zajmującą się m.in. udzielaniem kredytów. Podniosła, iż zawarła z pozwanym umowę ramową pożyczki, na podstawie której pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczonych pieniędzy w kwocie 1.500,00 zł. P. S. nie wywiązał się z wiążących go postanowień przedmiotowej umowy pożyczki, gdyż jedynie częściowo spełnił on zobowiązanie. Wobec tego, strona powodowa skierowała do pozwanego ostateczne wezwanie do dobrowolnej spłaty, jednak nie przyniosło to rezultatu. Strona powodowa wskazała, iż kwota roszczenia, tj. 2.180,00 zł stanowi wartość z tytułu niespłaconej pożyczki, a także kosztów jej udzielenia.

W dniu 26 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny, z uwagi na to, iż przytoczone w pozwie okoliczności budziły wątpliwości, tamt. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w sprawie

oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu Wydziałowi I Cywilnemu (sygn. akt I Nc-e 1021826/15). (k. 3)

Pozwany P. S. na rozprawie, przeprowadzonej w dniu 10 grudnia 2015 r. nie zakwestionował powództwa zarówno co do zasady, jak i wysokości. Pozwany w toku procesu, nie wnosił żadnych zarzutów oraz nie składał także żadnych dodatkowych wniosków dowodowych. (k. 33)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. w dniu 18 października 2013 r. zawarł ze stroną powodową – F. Bank (...) z siedzibą w S. umowę pożyczki (nr (...)) w wersji on-line. Pozwany zaakceptował warunki umowy przez zapłatę na konto spółki (...) Sp. z o.o. kwoty 0,01 zł. Zawarta umowa była umową ramową, na podstawie której strona pozwana, po uregulowaniu wcześniej zaciągniętych zobowiązań, mogła wnioskować o udzielenie kolejnych pożyczek. W dniu 03 stycznia 2014 r. pozwany złożył kolejny wniosek o udzielenie pożyczki. Strona powodowa, jako pożyczkodawca, zaakceptowała powyższy wniosek pozwanego z dnia 03 stycznia 2014 r., wobec czego przekazała P. S. kwotę o wartości 1.500,00 zł. Termin spłaty pożyczki został określony na 60 dni. Pozwany akceptując warunki przedmiotowej umowy pożyczki zobowiązał się do zwrotu pożyczonego kapitału, a nadto do zwrotu kosztów pożyczki w wysokości 800,00 zł.

Zgodnie z pkt 22 przedmiotowej Umowy ramowej pożyczki, odsetki za opóźnienie będą naliczane w maksymalnej wysokości (przewidzianej w art. 359 § 2¹ k.c.), tj. będą równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i będą ulegać zmianom wynikającym ze zmian tej stopy. W dniu zawarcia niniejszej Umowy pożyczki, wysokość odsetek za opóźnienie wynosiła 16%. W umowie ustalono również, że w przypadku braku płatności w terminie wskazanym w Harmonogramie spłaty. Ponadto, zgodnie z Umową, pożyczkodawca w razie nie spłacania przez pożyczkobiorcę zadłużenia w terminie, miał prawo kierować do dłużnika pisemne upomnienia (wezwania do zapłaty), a co więcej, miał prawo obciążyć pożyczkobiorcę kosztami tych upomnień (pkt 23 Umowy). Kolejność zaliczania wszelkich płatności na poczet spłaty zadłużenia określał pkt 21 Umowy, w myśl którego ta kolejność była następująca: (1) Odsetki za opóźnienie; (2) koszty upomnień; (3) opłata z tytułu uruchomienia pożyczki; (4) opłata administracyjna; (5) odsetki; (6) kwota główna pożyczki (kapitał); (7) inne ewentualne należności.

(dowód: formularz umowy ramowej pożyczki – k. 20-21, wypis z rejestru strony powodowej – k. 14-17, odpis pisma z akceptacją pozwanego dot. warunków umowy pożyczki – k. 18, potwierdzenie wypłaty środków przez stronę powodową – k. 19)

(bezsporne)

Pozwany P. S. nie spłacił zadłużenia w terminie. W celu zdeterminowania pozwanego do terminowego spłacania zaciągniętego zobowiązania względem powodowej instytucji finansowej, F. Bank (...) kilkakrotnie wzywał pozwanego (upomnieniem do zapłaty) do uregulowania długu. P. S., na poczet zadłużenia wynikającego z przedmiotowej Umowy ramowej pożyczki z dnia 18 października 2013 r. dokonał wpłat na łączną kwotę 300,00 zł. Kwota ta – zgodnie z umownymi postanowieniami – została zaliczona, w pierwszej kolejności na poczet wysłanych upomnień (w wys. 180,00 zł), zaś pozostała kwota, tj. 120,00 zł została zaliczona na poczet spłaty kapitału oraz na poczet kosztów udzielenie pożyczki.

(dowód: wydruk z elektronicznego systemu bankowości internetowej – k. 11)

(bezsporne)

F. Bank (...) z siedzibą w S. pismem z dnia 22 kwietnia 2015 r. ostatecznie wezwał pozwanego P. S. do wypełnienia zobowiązania, poprzez natychmiastową spłatę zadłużenia w łącznej, pełnej kwocie 2.180,00 zł. Datę płatności (wymagalności) ustalono na dzień 05 marca 2014 r. Pozwany mimo wezwań do zapłaty, do dziś dzień pozostaje w zwłoce z zapłatą.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z 22.04.2015r. – k. 22 wraz z potwierdzenie nadania listu poleconego – k. 23, wypis z rejestru strony powodowej – k. 14-17)

(bezsporne)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie okazał się całkowicie bezsporny między stronami procesu, gdyż pozwany P. S. w żaden sposób nie zakwestionował dochodzonego roszczenia przez powodową instytucję finansową. Uznał powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości.

W rekonstrukcji stanu faktycznego, Sąd oparł się głównie na twierdzeniach strony powodowej, których pozwany P. S. nie zakwestionował. W ustalaniu okoliczności zasadności żądania pozwu oraz ustalenia stosunku prawnego łączącego strony postępowania i ich wzajemnych zobowiązań, Sąd oparł się – w znacznej części – na dokumentach załączonych do pozwu, tj. formularza umowy ramowej pożyczki, wydruku ze szczegółami grupowych przelewów bankowych, a także pism: ostatecznego wezwania do zapłaty, a także potwierdzenia wypłaty środków z tytułu udzielonej pożyczki przez stronę powodową w kwocie 1.500,00 zł.

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że stroną powodową – F. Bank (...) z siedzibą w S. i pozwanego P. S. łączyła Umowa ramowa pożyczki z dnia 18 października 2013 r. w wersji on-line. Bezspornym było również, że pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania wynikającego z przedmiotowej Umowy i pożyczki tej nie spłacił. Wreszcie, i także poza sporem była wysokość dochodzonego pozwem roszczenia, tj. kwota 2.180,00 zł.

Stosownie do art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy (albo rzeczy oznaczonych co do gatunku), a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy (albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości). Z kolei w myśl art. 353 § 1 k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W umowie ramowej pożyczki strony procesu szczegółowo określiły zasady udzielania przez stronę powodową pożyczek, zasady spłaty zadłużenia, oprocentowania pożyczki, konsekwencje uchybienia terminom spłat oraz zasady wypowiedzania umowy.

Umowa ramowa nie jest uregulowana w przepisach prawnych, a wykreowana przez praktykę gospodarczą. Wykazuje pewne podobieństwa do umowy przedwstępnej. Podobnie jak ta ostatnia polega na organizowaniu procesu zawierania umów w przyszłości. Przystosowana jest do wielokrotnego zawierania określonego rodzaju umów względem niej wykonawczych. Zwykle, ustala się w niej sposób zawierania umów wykonawczych i pewne elementy ich treści. Nie powinno to wszystko jednak być dokładnie dookreślone, aby nie uznać umowy ramowej za umowę przedwstępną. Z umowy ramowej nie wynika zobowiązanie do zawarcia umowy wykonawczej. Kreuje ona tylko obowiązek do dołożenia starań do zawarcia umowy wykonawczej. Niedochowanie tego obowiązku może wiązać się z sankcją odszkodowawczą.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy jest poza sporem, że w dniu 03 stycznia 2014 r. pozwany złożył – w ramach zawartej uprzednio umowy ramowej pożyczki – wniosek o udzielenie pożyczki. Z uwagi na zmianę podmiotu wypłacającego środki, tj. z (...) Sp. z o.o.” na (...) Bank (...), pozwany został poproszony o zaakceptowanie nowych warunków umowy, co też uczynił – również w wersji on-line. Wniosek został przez stronę powodową zaakceptowany, wskutek czego przekazała ona na rzecz P. S. kwotę 1.500,00 zł pożyczki. Termin spłaty pożyczki określony został na 60 dni. Strona pozwana zobowiązała się również do zwrotu kosztów pożyczki w wysokości 800,00 zł. Z przyjętego na siebie obowiązku, strona powodowa wywiązała się w sposób należyty. Pozwany zobowiązał się natomiast do zwrotu pożyczonych pieniędzy wraz z kosztami udzielenia pożyczki, określonymi w umowie. Nie wywiązał się on jednak z ciążącego na nim obowiązku zwrotu pożyczonych środków pieniężnych.

Oдноśnie wysokości dochodzonego roszczenia przez F. Bank (...) – w kontekście oświadczeń stron, a także wydruku bankowego dot. płatności grupowych – niewątpliwie ustalono, że zadłużenie pozwanego wobec strony powodowej w dacie zamknięcia rozprawy, tj. w dniu 10 grudnia 2015 r. wynosiło kwotę 2.180,00 zł (z tytułu: niespłaconego kapitału głównego pożyczki w kwocie 1.500,00 zł, kosztów udzielenia pożyczki w kwocie 800,00 zł), pomniejszoną o dokonane przez pozwanego wpłaty, tj. łącznie w kwotę 300,00 zł. Wpłaty pozwanego zostały zaliczone następująco: w kwocie 120,00 zł na poczet kosztów dot. wysłania pozwanemu upomnień i wezwań do zapłaty w kwocie 180,00 zł na poczet niespłaconej pożyczki (kapitału głównego) oraz na poczet kosztów udzielenia pożyczki.

W związku z powyższym – w ocenie Sądu – niewątpliwie, pozwany P. S., do daty zamknięcia rozprawy, tj. do dnia 10 grudnia 2015 r. nie spłacił zadłużenia wynikającego z przedmiotowej Umowy ramowej pożyczki z dnia 18 października 2013 r.

Na uwzględnienie zasługiwało również żądanie strony powodowej zasądzenia na jej rzecz od pozwanego odsetek umownych, liczonych – wobec skapitalizowania przez powoda odsetek maksymalnych od kwoty 2.180,00 zł, liczonych od dnia 05 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (przepis z § 2 art. 481 k.c.). Zgodnie z zapisem z pkt 22 Umowy, łączącej strony procesu, odsetki za opóźnienie miały być naliczane w maksymalnej wysokości przewidzianej w art. 359 § 2¹ k.c., tj. miały być równe czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego i miały ulegać zmianom wynikającym ze zmian tej stopy.

Wobec powyższych ustaleń, w oparciu o powołane przepisy – w ocenie Sądu – roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie w całości, tj. w kwocie 2.180,00 zł wraz z umownymi odsetkami od tej kwoty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 05 marca 2014 r. do dnia zapłaty – o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach procesu, Sąd orzekł w oparciu o dyspozycję art. 98 k.p.c. – zgodnie z zasadą ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości, a zatem to na nim ciążył obowiązek zwrotu stronie powodowej poniesionych przez nią kosztów procesu- w łącznej kwocie 717,00 zł. Na zasądzone od pozwanego dla strony powodowej koszty procesu składały się: uiszczona przez stronę powodową opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł + 70,00 zł, opłata skarbową od udzielonego przez stronę powodową pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600,00 zł (zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 461) – pkt II wyroku.

Sygn. akt ***IC 842/15 upr*** .

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. K.. (...)

N., dnia (...)

(...)